

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 2591/2010/GG kohta - Suutmatus viia nõuetekohaselt läbi rikkumismenetlus Austria vastu seoses Viini lennujaamaga

Otsus

Juhtum 2591/2010/GG - **Alguskuupäev:** {0} 20/12/2010 - **Soovitus** 29/07/2011 -

Eriaruande kuupäev: {0} 14/05/2012 - **Otsuse kuupäev:** {0} 14/05/2012 - **Asjassepuutuvad institutsioonid** Euroopa Komisjon (Pärast eriaruannet lõpetatud juhtumid) |

Juhtum on seotud viisiga, kuidas Euroopa Komisjon käsitles kaebust, mis esitati 2006. aastal 27 kodaniku algatusel (edaspidi „kaebuse esitajad”, et võidelda selle vastu, mida nad pidasid Viini lennujaama laiendamise negatiivseteks tagajärgedeks. Komisjon jõudis järeldusele, et asjakohased tööd olid tehtud ilma kohustusliku keskkonnamõju hindamiseta, mida nõutakse direktiiviga 85/337/EMÜ. Selle puuduse parandamiseks leppis komisjon Austria ametiasutustega kokku, et need teostavad keskkonnamõju hindamise tagantjärele, matkides nii hästi kui võimalik enne töid tehtavat keskkonnamõju hindamist ning tehes võimalikuks asjakohaste projektide keskkonnamõju täieliku hindamise. Selle menetluse lõpparuanne esitati komisjonile 2011. aasta veebruaris.

Kaebuse esitajad ei olnud rahul viisiga, kuidas tagantjärele toimunud keskkonnamõju hindamine teostati. Muude asjade hulgas kritiseerisid nad järgmist: (i) asjakohase menetluse eest vastutav asutus oli sama asutus, mis oli andnud load kõnealusteks töödeks, ning seega sattus ta ilmselgesse huvide konflikti ning (ii) neil ei olnud juurdepääsu läbivaatamismenetlusele, nagu on ette nähtud asjakohase ELi direktiiviga.

2008. aastal pöördusid kaebuse esitajad Euroopa Ombudsmani poole (kaebus 1532/2008). Pärast küsimuse uurimist oli ombudsman seisukohal, et kaebuse esitajate väited seoses eespool kirjeldatud kahe küsimusega tundusid olevat esmapilgul hästi põhjendatud ning et tol ajal ei saanud ta järeldada, et komisjon oli taganud tagantjärele tehtud keskkonnamõju hindamise nõuetekohase teostamise. Arvestades aga asjaolu, et menetlus oli pooleli ning et komisjon väitis, et ta sulgeb rikkumisuhtumi üksnes juhul, kui ta on kindel, et Austria ametivõimud on võtnud vajalikud meetmed, leidis ombudsman, et temal ei olnud selles etapis vaja midagi rohkemat teha. Seetõttu sulges ta 2009. aasta detsembris uurimise, näidates

selgelt oma usku sellesse, et komisjon võtab tema järeldusi arvesse.

2010. aasta novembris pöördusid kaebuse esitajad taas Euroopa Ombudsmani poole (kaebus 2591/2010). Ombudsman algatas teise uurimise, mille käigus ta uuris komisjoni toimikut. Uurimine näitas, et toimik ei sisaldanud tagantjärele tehtava keskkonnamõju hindamise teostamise ajal muud olulist kirjavahetust komisjoni ja Austria ametivõimude vahel. Toimikus polnud midagi, mis oleks osutanud sellele, et märkusi, mida kaebuse esitajad olid selle perioodi jooksul esitanud, oleks arutatud kirjalikult Austria ametivõimudega. Samuti ei tundunud olevat selliseks kirjavahetuseks põhjust andnud ombudsmani otsus kaebuse 1532/2008 kohta. Asjade sellise seisu põhjal jõudis ombudsman järeldusele, et komisjon oli jätnud tema esimese uurimise tulemused arvesse võtmata. Seetõttu esitas ta soovitusel projekti, milles kutsus komisjoni üles oma seisukohta uuesti kaaluma. Soovituse projekt ei osutunud edukaks.

Ombudsman leidis, et kõnealune juhtum kujutab endast kahetsusväärset näidet olukorrast, kus komisjon (i) jättis võtmata asjakohased parandusmeetmed seoses ELi õiguse ilmselge rikkumisega olulise juhtumi puhul ning (ii) otsustas eirata ombudsmani nõuannet. Seetõttu oli ta seisukohal, et on asjakohane juhtida sellele küsimusele Euroopa Parlamendi tähelepanu. Seega sulges ombudsman uurimise eriaruandega parlamendile.

Juhtum lõpetati eriaruandega Euroopa Parlamendile (vt eespool esitatud lingid).